

ОДГОВОРНОСТ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ЗА НАСТАЛУ ШТЕТУ УСЛЕД УЈЕДА ПСА ЛУТАЛИЦЕ

Одговорност туженог Града је објективна одговорност на основу члана 174 ЗОО, јер се пас луталица сматра опасном ствари, због чега је град дужан да надокнади штету коју пси луталице причине трећим лицима, јер је надлежан за организовање њиховог збрињавања.

Из образложења: Првостепеном пресудом тужени Град је обавезан да тужиљи надокнади на име накнаде нематеријалне штете у виду претрпљеног физичког бола и претрпљеног страха износе наведене у изреци. Другостепеном пресудом првостепена одлука је преиначена у погледу досуђеног износа на име претрпљеног физичког бола, док је у преосталом делу пресуда потврђена. Одговорност туженог Града постоји и почива на члану 46. Закона о ветеринарству и члану 20. тачка 26. Закона о локалној самоуправи, који предвиђају одговорност локалне самоуправе да на својој територији организује зоохигијенску службу, која, између осталог, хвата и збрињава напуштене животиње у прихватилиште за животиње. Иако је тужени чланом 1. став 2. Одлуке о држању мачака и паса на територији Општине С. вршење овог посла поверила зоохигијенској служби ЈКП, он није ослобођен одговорности за организовање вршења тих послова, јер је то његова законска обавеза, а у чему је очигледно дошло до пропуста, обзиром на настану штету. У том смислу, одговорност туженог Града је објективна одговорност на основу члана 174. ЗОО, јер се пас луталица сматра опасном ствари, због чега је град дужан да надокнади штету коју пси луталице причине трећим лицима, јер је надлежан за организовање њиховог збрињавања.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број П. 1023/11 од 30.01.2012. године и пресуда Вишег суда у Сомбору број Гж. 238/12 од 25.05.2012. године)